

[Boligministeren]

udvalget anviser, og det er efter beregninger foretaget af hr. Jes Lunde. Men det vil blive yderligere uddybet og bearbejdet af Ølgaardudvalget. Men indtil da bør man se på, hvad John Winther-udvalget egentlig har sagt på det område.

Fru Ruth Olsen siger også, at det er politiske beslutninger, der mangler i at nå hvidbogens mål. Mit svar vil stadig være det samme: der mangler egentlig ikke politiske beslutninger, men der mangler, at vi udfylder de rammer, som Folketinget har godkendt i boligbyggeriloven for 1987, og i øvrigt de rammer, som er anvist for efterfølgende år.

Hr. Estrup bevægede sig lidt omkring mit udsagn om boligbehov kontra boligønsker. Det er der egentlig ikke megen polemik i, for det er rigtigt, som hr. Estrup siger, at man kan se boligbehovet som noget markant: at man skal sikre rum, tag over hovedet, en bolig. Men det afskærer os ikke fra at vurdere: hvad er det for en type boliger? Hvordan skal de se ud? Det er på typen af boliger, at boligønskerne kommer ind. Vi laver boliger efter boligbehov, men på en sådan måde, at de dækker folks boligønsker.

Fru Birgith Mogensen spørger om den konkurrence, som vi har haft om fleksible boliger for unge og ældre, og om, hvilket stadium den er på. Konkurrencen blev afsluttet i april 1986, og vi havde i alt 6 vinderprojekter. Det er faktisk glædeligt, at det er vinderprojekter, som hen ad vejen vil blive opført. De første vil vi allerede få at se næste år i Odense i forbindelse med det bygge- og boligår, som har sit center i Odense. Odense Kommune har 1000 års jubilæum, og i den anledning har man en byggeudstilling, 400 boliger, i øvrigt den største boligudstilling i Europa nogen sinde. I denne byggeudstilling indgår vinderprojektet fra konkurrencen. Der er endvidere i to andre kommuner i øjeblikket forhandlinger i gang for at opføre to af de øvrige projekter. Det er egentlig noget nyt, at man så hurtigt kan gå i gang med at se en konkurrences resultater.

Hr. Albrechtsen spørger igen til flygtningeproblematikken: hvornår kommer der egentlig et lovforslag til løsning af flygtninges boligproblemer? Jeg kan sige herfra: det kommer lige så hurtigt, som det fysisk/teknisk er muligt. Vi er i øjeblikket ved at formulere i lovsform den betænkning, der blev afgivet af Flygtningeudvalget. Den involverer

flere ministres ressortområder, og den vil også involvere kommunerne. De problemer skal afklares, før lovforslaget præsenteres i Folketinget, men det er klart, at det vil blive hurtigst muligt og selvfølgelig i denne samling.

Fru Pia Kjærsgaard er inde på, at man nu har givet boligjerne en ekstra skat. Der er ikke tildelt ejerboligfolket nogen ekstra skat – og slet ikke i kartoffelkuren – der er tale om ændret krav til opsparing; men det er rigtigt, at skattereformen i sit indhold, hvis man kan bruge ordet, »begunstiger« lejeboligfamilien i forhold til ejerboligfamilien.

Når man taler om neutralitet i skattereformen for ejerboligfamilien, skyldes det, at godt nok får også ejerboligfamilien en reduceret marginalsattesats; den sparer altså alt andet lige personskattebetalingen, men fradragsværdien for renteudgiften falder tilsvarende. Der er smukke regnestykker, der viser, at i store træk giver det neutralitet, hvorimod man for lejeboligfamilien har et tilsvarende fald i marginalsattesatsen, men man har ikke øget boligudgift som følge af ændret huslejberegning. Så på det område er det rigtigt, at der foreligger en ændret byrdefordeling, men hovedsynspunktet er også her som i kartoffelkuren, at man ønsker at fremme opsparingen og begrænse gældsstiftelsen.

Pelle Voigt (SF):

Jeg konstaterede til min forbløffelse, at det meget konkrete spørgsmål, som jeg stillede til boligministeren, fik jeg sådan et lidt filosofisk svar på. Spørgsmålet lød: hvor går grænsen for, hvor få boligheder man kan få ud af det, der afsættes på den almennyttige kvote hvert år? Når man f.eks. beslutter en kvote på 9.000 og ser, at der i 1980 gik 5 pct. fra til andre formål, i 1981 4 pct., i 1982 4 pct., i 1983 4 pct., i 1984 9 pct., så får vi i 1985 pludselig den situation, at en fjerdedel af kvoten er væk til disse andre formål. I 1986 forsvinder vel omkring 13 pct. af kvoten. Jeg stillede boligministeren det klare spørgsmål: hvor går grænsen? Hvordan vil det gå til næste år? Jeg fik i stedet for et svar nogle almindelige betragtninger om, at regeringen principielt mente, at man skulle finde en anden måde at finansiere disse ting på. Det ved vi godt, og det har vi drøftet før. Det, der interesserer os, er ikke bare, hvor stor kvoten